

Til § 20

I §§ 20 og 21 fastsættes de regler, der gælder for et aktiveringstilbuds omfang (ugentligt timetal) og varighed samt tidspunktet for, hvornår tilbudet senest skal foreligge (visitationsperioden).

Der er i det væsentlige tale om en videreførelse af de nuværende regler i aktiveringslovens §§ 9, 10 og 13. Dog foreslås der enkelte ændringer som følge af nye regler om indtægtsfradrag (§ 31), ligesom reglerne foreslås udbygget for den gruppe af unge under 25 år, der ikke hidtil har været omfattet af ret og pligt til aktiveringstilbud, dvs. unge personer med problemer udover ledighed.

Reglerne om tilbudenens omfang, varighed og længden af visitationsperioden foreslås som hidtil at være forskellige for personer under 25 år og personer, der er fyldt 25 år.

For personer under 25 år foreslås det i stk. 1, at kommunen altid skal give et aktiveringstilbud senest efter en sammenhængende periode med 13 ugers hjælp (svarende til aktiveringslovens visitationsperiode på 13 uger).

Efter den nuværende bestemmelse i aktiveringslovens § 9, stk. 3, har kommunen mulighed for at forlænge visitationsperioden til 12 måneder for en person under 25 år, der varetager forsørgelsen af et barn, når hensynet til barnets forhold og personens uddannelses- og beskæftigelsesmæssige situation taler for det. Denne regel foreslås ikke videreført, da det af forenklingsmæssige grunde anses for væsentligt at tilrettelægge en ordning, hvor længden af visitationsperioden ligger fast, dvs. altid er på 13 uger. En person vil fortsat ikke have pligt til at deltage i et aktiveringstilbud, hvis den pågældende står uden pasningsmulighed til sit barn, og kommunen ikke kan anvise en pasningsordning, jf. forslaget § 13, stk. 3, nr. 3.

Ret til fravær ved graviditet og fødsel i medfør af lov om ligebehandling fritager ligeledes for at deltage i aktiveringstilbud, jf. forslaget § 13, stk. 3, nr. 2.

Aktiveringstilbudets omfang – dvs. antallet af aktiveringstimer pr. uge – foreslås at være afhængig af, om årsagen til udbetaling af hjælp alene er ledighed, eller om modtageren af hjælpen har sociale problemer udover den manglende beskæftigelse.

For de personer under 25 år, der alene har ledighed som problem, foreslås det i stk. 2, at man viderefører de nuværende regler i aktiveringsloven om aktiveringstilbudets varighed. Således at der lægges vægt på den aktiveredes uddannelsesmæssige baggrund. Det betyder, at et aktiveringstilbud som hidtil skal være på 18 måneder for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, hvorimod

personer, som har gennemført en sådan uddannelse, skal have et tilbud af 6 måneders varighed.

For personer, der alene har ledighed som problem, stilles der i dag krav om, at aktiveringstilbudet altid skal være på mindst 30 timer om ugen. Med dette mindstekrav er det imidlertid ikke muligt for kommunen at give aktiveringstilbud med et lavere timetal i de situationer, hvor personen har et udstøttet deltidsarbejde. Der foreslås derfor i stk. 3 indført en ny ordning, hvor aktiveringstilbudets ugentlige timetal sættes i relation til det samlede omfang af aktivering og udstøttet arbejde. Forslaget indebærer herefter krav om, at aktiveringstilbudet sammen med evt. udstøttet deltidsarbejde skal være på mindst 30 timer om ugen. Til en person med fx 10 timers ugentlig udstøttet arbejde vil kommunen således skulle give et aktiveringstilbud med mindst 20 timer om ugen.

For personer under 25 år med problemer udover ledigheden er det ikke hensigtsmæssigt at have et lovbestemt krav om et mindstetimetal pr. uge. Det foreslås derfor i stk. 4, at kommunen for denne gruppe skal have adgang til at fastsætte det ugentlige timetal i tilbudet ud fra en vurdering af den aktiveredes behov og forudsætninger.

For den gruppe af unge under 25 år, der har sociale problemer udover ledigheden, foreslås det derudover i stk. 4, at aktiveringstilbudets varighed fastsættes til 18 måneder, dvs. et tilbud af samme varighed som til unge uden en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Til § 21

For personer, der er fyldt 25 år, foreslås en uændret videreførelse af reglerne i aktiveringslovens § 13. Det vil sige, at kommunen skal give et aktiveringstilbud senest efter en periode med 12 måneders hjælp, og at det er kommunen, som fastlægger det ugentlige timetal og varigheden af tilbudet.

Til § 22

En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter forslaget § 11, og som udelukkende har arbejdet i hjemmet, kan efter forslaget § 13, stk. 5, vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2. Hvis personen vælger denne ordning, får ægtefællen udbetalt en lavere hjælp.

Den hjemmearbejdende kan dog efter forslaget § 22 ansøge kommunen om at få et tilbud om aktivering efter reglerne i §§ 20 og 21.

Det indebærer:

– at kommunen har pligt til at give den pågældende et tilbud om aktivering inden for de frister, der er nævnt i §§ 20 og 21,